

ผลการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะที่มีต่อความสามารถในทักษะฟัง-พูด และเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

The Effects of English Integrated-Skills Instruction on Listening-Speaking Abilities and Attitude towards Learning of First Year Students

at Ubon Ratchathani Rajabhat University

*วรารณ บูรณะกิจกิจโญ¹ อารีรักษ์ มีแจ่ม² และ ศิลา เข็มขันธ์ติลาวร³

*Worawan Buranakitpinyo¹ Areerug Mejang² and Sita Yiemkuntitavorn³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹ Master's student, School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

²⁻³ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

²⁻³ Assoc. Prof. Dr., School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

*Corresponding author. E-mail: worawan.bur@mystou.net

Received : August 25, 2020

Revised : November 2, 2021

Accepted : November 2, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในทักษะฟัง-พูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีก่อนและหลังการเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ และ 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังกล่าวก่อนและหลังการเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 50 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในทักษะฟัง-พูดของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ ทักษะฟัง-พูด เจตคติต่อการเรียน

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare listening-speaking abilities of first year students at Ubon Ratchathani Rajabhat University before and after learning English language through the English integrated-skills instruction; and (2) to compare the students' attitudes towards English language learning before and after learning English language through the integrated-skills instruction. The research sample consisted of 50 first year students of Ubon Ratchathani Rajabhat University who enrolled in the English for Communication Course during the first semester of the academic year 2020, obtained by cluster sampling. The employed research instruments included learning management plans based on integrated-skills instruction, an English listening ability test, an English speaking ability test, and a questionnaire to assess attitude toward English language learning. The data were analyzed using the mean, standard deviation, and t-test. The research findings revealed that (1) the post-learning mean score on listening-speaking abilities of the students was significantly higher than their pre-learning counterpart mean score at the .05 level of statistical significance; and (2) the students' post-learning attitude towards English language learning was significantly higher than their pre-learning counterpart attitude at the .05 level of statistical significance.

Keywords: English integrated-skills instruction, Listening-speaking skills, Learning attitude

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษซึ่งเป็น 1 ใน 23 ภาษาที่ถูกใช้โดยประชากรกว่าครึ่งโลกโดยถูกระบุเป็นภาษาราชการใน 59 ประเทศจาก 5 ทวีป ซึ่งมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ที่ถึงแม้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการแต่ทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศเหล่านั้นต่างก็ให้ความสำคัญพร้อมทั้งผลักดันให้ประชาชนได้รับการศึกษาและใช้ภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารคมนาคมกับนานาประเทศซึ่งจะส่งผลต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ เศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทและความสำคัญในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานเห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับชั้นเพราะการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนาความคิด เจตคติ เศรษฐกิจ สังคม และประเทศไปสู่สากลได้ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2561, น. 220-221)

อย่างไรก็ตามการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยนั้นเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง ปัจจุบันความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนไทยยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรถึงแม้ว่าจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลานานจากสถานศึกษาต่าง ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ทั้งนี้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เผยผลคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2562 มีระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนที่สอบได้อยู่ที่ 29.20 จาก 100 คะแนนเต็ม (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563, น. 1) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Education First ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (ก.ค. - ธ.ค.) 2564 | 91

(2019, p. 7) ที่ทำการทดสอบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษในแต่ละประเทศทั่วโลกซึ่งประเทศไทยรั้งอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศทั่วโลก โดยมีระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบอยู่ที่ 47.61 คะแนน ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานมาก (Very Low Proficiency)

จากการศึกษาพบว่าหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยต่ำกว่ามาตรฐานนั้น เป็นผลมาจากปัญหาด้านระบบการเรียนการสอนที่ยังขาดคุณภาพและไม่น่าสนใจ เช่น รูปแบบการสอนแบบเน้นท่องจำ เพื่อนำไปสอบ (จิตภา สินธุรัตน์, 2558, น. 5-19; บุญเลิศ วงศ์พรม, 2559, น. 1) ถึงแม้ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้ เน้นให้จัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) แต่ในการปฏิบัติการสอนจริงยังคงมีการเน้นไปในเรื่องของการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (Savignon, 2015, pp. 3-7) ซึ่งอาจ ทำให้ผู้สอนที่เคยชินกับวิธีการสอนแบบเดิมและยังยึดตัวแบบเรียนเป็นหลักขาดความตระหนักในการจัดรูปแบบการ เรียนการสอนที่ต้องเน้นไปที่การพัฒนาทักษะทางภาษาและการเชื่อมโยงระหว่างทักษะเพื่อการนำไปใช้มากกว่า ไวยากรณ์ได้ หรือผู้สอนอาจเน้นไปที่การจัดกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานมากกว่ากระบวนการในการพัฒนาทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในการใช้ภาษาที่แท้จริง ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนในประเทศไทยไม่สามารถพัฒนา ศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดซึ่งเป็นทักษะการรับ-ส่งสารที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างมากเพราะเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาอันดับแรกของ มนุษย์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้จริงในชีวิต (Hinkel, 2018, pp. 8-9) ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาจึงควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทั้งทักษะการฟังและการพูดควบคู่กันอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

ด้วยเหตุนี้ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียนใน ประเทศที่ไม่ได้ระบุนำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการอย่างประเทศไทย การพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากการที่ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและมีทักษะทางภาษาที่ดีแล้ว วิธีการสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียน การสอนในชั้นเรียนก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาผู้เรียนเพราะหากผู้สอนมีวิธีการสอนที่ดีก็ จะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลหรือเนื้อหาที่ผู้สอนต้องการสื่อได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ เนื้อหาได้อย่างรวดเร็วและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยพบว่าวิธีการเรียนการสอนภาษาแบบ บูรณาการทักษะ (integrated-skill instruction) เป็นแนวคิดที่น่าสนใจที่จะทำให้ผู้สอนเกิดความตระหนักและตรวจสอบ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เน้นไปที่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กันโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสื่อในการเชื่อมโยงตั้งแต่สองทักษะขึ้นไปเพื่อพัฒนาความสามารถใน การสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์จริง

Hinkel (2017, pp. 2-3) และ Ngan (2013, pp. 6-10) ได้อธิบายว่าการสอนแบบบูรณาการทักษะผู้สอนควรยึด ทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นแกนแล้วนำทักษะอื่น ๆ เข้ามาบูรณาการ โดยหากจัดการเรียนสอนที่ยึดทักษะพูดเป็นหลักก็ควร เสริมด้วยทักษะการฟังซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการพูด (pre-speaking stage) เป็นขั้นตอนในการเตรียม ความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยผู้สอนอาจกระตุ้นความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ที่จะเรียน หรือให้ ข้อมูลแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนโดยให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างใหม่ การออกเสียงคำและประโยคที่ ต้องนำมาใช้ในการพูด หรือความรู้ด้านวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา 2) ขั้นตอนการพูด (while-speaking stage) เป็น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อนำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน 3) ขั้นหลังการพูด (post-speaking stage) เป็นการให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดได้อย่างเสรี โดยในแต่ละขั้นตอนให้มีการสอดแทรกทักษะการฟังเข้าไปเป็นระยะ

ทั้งนี้ยังพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการของนักวิชาการหลายท่านที่แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการนั้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ เช่น Abu-Mwais and Smadi (2017, p. 355) ที่ได้ศึกษาวิจัยผลการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาชาวจอร์แดน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Komila (2019, pp. 98-101) ที่ศึกษาวิจัยผลการสอนแบบบูรณาการทักษะการฟังและการพูดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแห่งรัฐซามาร์ตันด์ ประเทศอุซเบกิสถาน ผลการศึกษาพบว่าระดับคะแนนความสามารถในการฟังและการพูดของนักศึกษาหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการทักษะสูงขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการสอนแบบบูรณาการทักษะเป็นวิธีการสอนที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้สอนเกิดความตระหนักในการตรวจสอบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเดิมของตนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะทางภาษาและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ดังนั้นการสอนแบบบูรณาการทักษะจึงเป็นวิธีการสอนที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาความสามารถในทักษะฟัง-พูดและสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในทักษะฟัง-พูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีก่อนและหลังเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนการภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดขั้นตอนและกิจกรรมของทักษะการพูดเป็นหลักและสอดแทรกกิจกรรมการฟังเข้าไปโดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน วลี ประโยค การพูด การออกเสียง และการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ตามเนื้อหาในบทเรียน โดยการสอนประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นก่อนการพูด (pre-speaking stage)** เป็นขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยใช้กิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ หรือให้ความรู้ด้านคำศัพท์ การออกเสียง สำนวน และโครงสร้างใหม่

2. **ขั้นการพูด (while-speaking stage)** เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก การบรรยาย การอธิบาย ถามและตอบคำถามทั้งแบบเป็นกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา เช่น การฟังแล้วพูดตาม การดูวีดิทัศน์แล้วแสดงความคิดเห็น กิจกรรมการสื่อสาร ในกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ

3. **ขั้นหลังการพูด (post-speaking stage)** เป็นขั้นตอนสรุปผลการเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์เสมือนจริง โดยจัดให้เป็นการทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่นภายในชั้นเรียน

ทั้งนี้แต่ละขั้นตอนให้มีการสอดแทรกทักษะการฟังที่มีความสอดคล้องกับทักษะการพูดเข้าไปเป็นระยะ

ความสามารถในทักษะฟัง-พูด หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดอธิบายหรือโต้ตอบหลังจากฟังหรือรับสารได้ โดยวัดจากแบบทดสอบแบบปรนัยและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล การอธิบายความรู้สึก การอธิบายลักษณะบุคคล สิ่งที่กำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน การซื้อขายของ และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการแสดงความคิดเห็นผ่านแบบประเมินซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ไม่แน่ใจ เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 50 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย 4 ชนิด โดยมีรายละเอียดของการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือดังนี้

2.1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด โดยเน้นทักษะพูดเป็นแกน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด โดยเน้นทักษะพูดเป็นแกน เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

2.1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด โดยเน้นทักษะพูดเป็นแกนจำนวน 6 แผน ได้แก่ Self introducing and getting acquainted, Telling about your feelings, Describing people, Telling what you're doing now, Buying something, Giving advice for traveling โดยรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) สารสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน 4) เนื้อหาทางภาษา 5) กระบวนการเรียนการสอน 6) การวัดและประเมินผล

2.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหาตลอดจนขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมินพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน มีผลการประเมินความเหมาะสมทั้งในภาพรวมและรายแผนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.61 และมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมรายแผนเท่ากับ 4.61, 4.65, 4.66, 4.65, 4.43 และ 4.65 ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ 1) เพิ่มเติมและแก้ไขข้อความในเนื้อหาบางส่วนเพื่อให้แผนสมบูรณ์มากขึ้น 2) ปรับแก้ข้อความที่ผิดให้ถูกต้อง 3) ปรับแก้ข้อบทเรียนให้เหมาะสมและมีความกระชับมากขึ้น และ 4) เพิ่มเติมข้อหัวข้อในแต่ละใบงาน

2.1.5 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเนื้อหาที่สอนและจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ

2.2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการฟังภาษาอังกฤษ

2.2.3 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 1 ฉบับ

2.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ รูปแบบและเนื้อหาตลอดจนขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบทดสอบมีความเหมาะสมมากขึ้น

2.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ผลการประเมิน ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.33 – 1.00 รวมมีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อสอบอีก 6 ข้อ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นและสามารถนำไปใช้

2.2.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคการเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน โดยข้อถูกให้ 1 คะแนน ส่วนข้อผิดให้ 0 คะแนน นำผลคะแนนจากแบบทดสอบปรนัยมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (α) และค่าความยาก (p) ทั้งนี้เกณฑ์การพิจารณาค่าความยากง่ายของข้อสอบที่ดีอยู่ระหว่าง 0.25-0.75 ในข้อสอบประเภทตัวเลือกและเติมคำแบบมีตัวเลือก ส่วนข้อสอบประเภทถูก-ผิด ค่าความยากง่ายของข้อสอบที่ดีควรมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 0.50 (ปราณี หล้าเบญญะ, 2559 น. 8; Kaplan & Saccuzzo, 2018 p. 171; Office of Educational Assessment, 2020, p. 1) พบว่าข้อสอบปรนัยประเภทตัวเลือกและเติมคำแบบมีตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.35 -0.65 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.3 -0.7 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 20 ข้อ ทั้งนี้เมื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบอยู่ที่ 0.80 ส่วนข้อสอบประเภทถูก-ผิด จำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.4-0.45 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.2 - 0.7 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 10 ข้อ ทั้งนี้เมื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบอยู่ที่ 0.77

2.2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยข้อสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ต่อไป

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาเนื้อหาที่สอนและจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ

2.3.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการพูดภาษาอังกฤษ

2.3.3 สร้างแบบทดสอบการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ

2.3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ รูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบทดสอบมีความเหมาะสมและถูกต้องมากขึ้น

2.3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ผลการประเมิน ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง -0.33 – 1.00 รวมมีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 16 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดทิ้ง 5 ข้อ และปรับปรุงข้อสอบอีก 4 ข้อ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้

2.3.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคการเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน โดยเปรียบเทียบระหว่างคะแนนที่ผู้วิจัยเป็นคนตรวจกับคะแนนที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษตรวจพบว่าคะแนนที่ได้ใกล้เคียงกัน

2.3.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ต่อไป

2.4. สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 5 ระดับของ Likert โดยข้อความครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 15 ข้อ

2.4.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 5 ระดับ ของ Likert โดยข้อความครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ

2.4.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.4.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0 – 1.00 รวมมีข้อความที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 14 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดข้อความทิ้งจำนวน 1 ข้อ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา

2.4.5 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

3.1 ก่อนการทดลองผู้วิจัยทดสอบนักศึกษาก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถการฟังโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นทำการวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษโดยการสัมภาษณ์ ใช้เวลา 5-10 นาที ต่อ 1 คน

3.2 ให้นักศึกษาทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 14 ข้อ

3.3 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด โดยเน้นทักษะพูดเป็นแกน จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

3.4 หลังจากการจัดการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถการฟังและทำการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับข้อสอบก่อนการทดลอง

3.5 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 14 ข้อ

3.6 นำผลคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และผลคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังการทดลองผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ตรวจสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะ โดยการทดสอบค่าที (t -dependent)

4.2 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนมารวมคะแนนจากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t -dependent) แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดตามของลิเคิร์ท

ผลการวิจัย

1. การศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะที่มีต่อความสามารถในทักษะฟัง-พูด และเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)

การทดสอบ	n	M	SD	t
ก่อนเรียน	50	18.48	9.617	
หลังเรียน	50	42.42	6.602	26.359*

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด มีค่าเท่ากับ 18.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.617 ส่วนค่าคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 42.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.602 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะฟัง-พูด มีคะแนนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ

การทดสอบ	n	M	SD	t
ก่อนเรียน	50	38.78	8.179	
หลังเรียน	50	59.92	4.932	17.596*

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะมีค่าเท่ากับ 38.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 8.179 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 59.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.932 แสดงให้เห็นว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนแบบบูรณาการทักษะ เป็นรายประเด็น

ความรู้สึกรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	M	SD	การแปลผล	M	SD	การแปลผล
1. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์และน่าสนใจ	2.56	0.76	ปานกลาง	4.38	0.49	สูง
2. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบและสนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.54	1.16	ปานกลาง	4.72	0.50	สูงมาก
3. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.58	1.03	ปานกลาง	4.70	0.54	สูงมาก
4. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจที่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นในระหว่างการเรียน	2.66	0.94	ปานกลาง	4.20	0.76	สูง
5. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย	2.76	0.96	ปานกลาง	3.92	0.70	สูง
6. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม	3.14	0.97	ปานกลาง	4.12	0.69	สูง
7. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน	2.60	0.99	ปานกลาง	4.08	0.72	สูง
8. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น	2.88	0.92	ปานกลาง	4.18	0.44	สูง
9. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการเรียนรู้อังกฤษด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	2.70	0.99	ปานกลาง	3.92	0.67	สูง
10. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.78	0.99	ปานกลาง	4.08	0.60	สูง
11. การเรียนภาษาอังกฤษเปิดมุมมองข้าพเจ้าให้กว้างขึ้น	2.76	0.94	ปานกลาง	4.40	0.49	สูง
12. วิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ	2.98	0.87	ปานกลาง	4.24	0.56	สูง
13. ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนวิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ชีวิตเจริญก้าวหน้าได้	2.98	0.87	ปานกลาง	4.54	0.50	สูงมาก
14. ข้าพเจ้าคิดว่า การศึกษาภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนา	2.86	0.88	ปานกลาง	4.44	0.50	สูง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.77	0.94	ปานกลาง	4.28	0.58	สูง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าก่อนเรียนในภาพรวมนักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 2.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.94 ส่วนหลังเรียนในภาพรวมนักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.28 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ในข้อ 2, 3 และ 13 ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องผลการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะที่มีต่อความสามารถในทักษะฟัง-พูดและเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะสามารถพัฒนาความสามารถทักษะฟัง-พูดให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tavil (2010) Floriasti (2013) Mekheimer and Aldosari (2013) และ Komila (2019) ที่นำแนวคิดดังกล่าวไปใช้ในการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษและได้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ซึ่งอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 การวางแผนการสอนมีความชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนเนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะจากนักวิชาการอาทิ Akram and Malik (2010) Hinkle (2018)

Pardebe (2019) ทำให้ผู้วิจัยเกิดความตระหนักในการตรวจสอบและปรับปรุงการวางแผนการสอน กิจกรรม และการใช้สื่อเพื่อนำไปใช้การจัดการเรียนสอนได้อย่างละเอียดและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้มากขึ้นเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดที่บูรณาการด้วยทักษะการฟังและทักษะอื่นๆ อย่างเต็มที่และเป็นไปตามรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติที่เสมือนจริงมากขึ้น ก่อนหน้าการศึกษาวิธีการสอนแบบบูรณาการทักษะตัวผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) มาใช้ในชั้นเรียน แต่การวางแผนการสอนในรูปแบบเดิมของผู้วิจัยนั้นเป็นการจัดทำขึ้นโดยยึดตัวตำราเป็นหลักจึงทำให้กระบวนการสอนบางขั้นตอนยังไม่เหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้การสอนในรูปแบบ CLT ต้องเน้นในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง ดังนั้นเวลาในชั้นเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นการฟังบรรยายเกี่ยวกับไวยากรณ์และการทำกิจกรรมเล่นเกมตามเนื้อหาในตำรา ทำให้เหลือเวลาในการฝึกทักษะฟัง-พูดไม่มากเท่าที่ควร แต่หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะมาใช้พบว่าสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในการใช้ทักษะพูดเพิ่มขึ้น

1.2 ขั้นตอนการสอนประกอบด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ อาทิ Harmer (2010) Orellana (2014) และธนกร สุวรรณพฤติ (2558) กล่าวคือ ในขั้นตอนที่ 1 ขึ้นก่อนการพูด (pre-speaking stage) เป็นขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้กิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ โดยผู้สอนอาจทำการทบทวนคำศัพท์เดิมและเพิ่มเติมคำศัพท์ในบทใหม่เข้าไปด้วย เช่น ให้ผู้เรียนดูรูปภาพและอธิบายว่าคนในภาพกำลังทำกิจกรรมโดยอยู่ โดยที่ภาพนั้นประกอบไปด้วยผู้คนที่กำลังทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งแบบที่เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จักและแบบที่เป็นคำศัพท์ใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่รู้จัก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Hinkel (2017, p. 3) ที่กล่าวว่า ก่อนเข้าสู่บทเรียนผู้สอนควรทบทวนความรู้เก่าให้แก่ผู้เรียนและตามด้วยการนำเสนอเนื้อหาใหม่ เช่น คำศัพท์ วลี ประโยค สำหรับขั้นตอนที่ 2 หรือ ขึ้นการพูด (while-speaking stage) เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้พูดได้ตอบ อธิบาย และแสดงความรู้สึกทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ เช่น การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยและแจกบทสนทนาที่ถูกตัดแยกเป็นชิ้น ๆ ให้ผู้เรียนช่วยกันเรียงบทสนทนาให้ถูกต้องก่อนที่จะได้ฟังบทสนทนาจริงตามด้วยการฝึกพูดบทสนทนาร่วมกับสมาชิกในกลุ่มและออกมาแสดงบทบาทสมมติ โดยในขั้นตอนนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการฝึกพูดบทสนทนา ซึ่งสอดคล้องกับ อารีรักษ์ มีแจ้ง (2558) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนปฏิบัติการพูด เป็นการจัดการกิจกรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมี โอกาสได้พูดบรรยาย อภิปราย แสดงความรู้สึกหรือการถามและตอบคำถามทั้งเป็นกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ สุดท้ายขึ้นหลังการพูด (post-speaking stage) เป็นขั้นตอนสรุปผลการเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้เรียน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนสามารถแนะนำ และตรวจแก้การใช้ภาษาของนักเรียนในขั้นตอนนี้ เช่น การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยและให้ช่วยกันแต่งบทสนทนาจากสถานการณ์ที่สุ่มเลือกได้ จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปอภิปรายผลการเรียนร่วมกัน ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะของ มณี แก้วมณี (2554, น. 29-34) ที่กล่าวว่า ขั้นหลังเรียน เป็นการให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงแบบประยุกต์ใช้โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำและตรวจแก้การใช้ภาษาของผู้เรียน จะเห็นได้ว่าการจัดการกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะดังกล่าวมีความหลากหลายซึ่งปรับเปลี่ยนไปตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียนทุกครั้ง เช่น การแสดง

บทบาทสมมติ การถามตอบเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว การอธิบายลักษณะบุคคลจากภาพ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอทำให้หลังเรียนผู้เรียนมีทักษะและความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทางปฏิบัติที่ดีขึ้นเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการสอนดังกล่าวจากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ อาทิ Harmer (2010) Orellana (2014) และชนกร สุวรรณพฤติ (2558)

1.3 . การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดเพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นทั้งแบบคู่และแบบกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติและฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถจนเกิดสมรรถนะในการใช้ทักษะที่เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับที่ Hinkle (2018, pp. 10-14) ที่แนะนำว่าการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะควรเน้นผู้เรียนเป็นหลักโดยจัดกิจกรรมที่มีการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบทั้งแบบเป็นคู่และเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอยู่เสมอ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ในข้อ 2, 3 และ 13 ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ผู้เรียนยังเขียนข้อความแสดงความรู้สึกหลังเรียนสะท้อนมายังผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้สึกสนุก มีความสุข พร้อมทั้งได้ความรู้จากการเรียน ผู้เรียนบางส่วนยังกล่าวว่าเป็นครั้งแรกในชีวิตที่เรียนแล้วรู้สึกชอบภาษาอังกฤษทำให้มีเจตคติเชิงบวกต่อภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีความต้องการที่จะฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองต่อไปในอนาคต และจากการสังเกตการณ์ปฏิริยาตอบสนองของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความกล้า ความกระตือรือร้น และความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่ปรับการสอนเป็นแบบบูรณาการทักษะมากกว่าการสอนในรูปแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abu-Mwais and Smadi (2017) ที่ได้นำวิธีการสอนดังกล่าวไปพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางภาษาของนักศึกษาและพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยอาจเป็นเหตุมาจากประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะเน้นให้ครูผู้สอนทำหน้าที่เสมือนเป็นโค้ชในชั้นเรียนมากกว่าการเป็นครูผู้คอยป้อนความรู้เพียงอย่างเดียว กล่าวคือการทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำเสนอความรู้ในเบื้องต้นเพียงบางส่วน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ขบคิดและค้นคว้าหาคำตอบหรือข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเองหรือกับเพื่อนร่วมชั้น จากนั้นจึงนำผู้เรียนเข้าไปสู่การฝึกฝนทักษะผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นซึ่งมีทั้งการคิดวิเคราะห์ การตอบคำถาม การปฏิบัติตาม และการนำไปประยุกต์ใช้โดยมีผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติมเป็นช่วง ๆ ส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเอง ผู้เรียนเกิดความสบายใจในการเรียน กล้าแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ในขณะที่การสอนในรูปแบบเดิมนั้นผู้วิจัยดำเนินบทบาทในชั้นเป็นผู้สอนเหมือนชั้นเรียนปกติโดยทั่วไปที่ผู้สอนเป็นผู้บรรยายและผู้นำในทุกกิจกรรม ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่แค่ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละกิจกรรมมากกว่าการคิด ค้นหา เรียนรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองดังที่เกิดขึ้นในรูปแบบการสอนแบบใหม่ การเปลี่ยนแปลงด้านบทบาทของผู้วิจัยส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้จริง

สอดคล้องกับ Akram and Malik (2010, p. 238) ที่ว่าผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความผ่อนคลายและเป็นกันเองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจ

2.2 การสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะเน้นการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้มีความแตกต่างหลากหลาย ทันสมัย และต้องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้การเรียนในแต่ละครั้งมีความน่าตื่นเต้นและน่าสนใจอยู่เสมอ เช่น การเล่นเกมเสริมทักษะฟัง-พูดและให้คะแนน ตัวผู้เรียนก็รู้สึกสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นเป็นผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

ดังนั้นการสอนแบบบูรณาการทักษะจึงเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้สอนได้ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของตนให้มีความเหมาะสมและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเน้นไปที่การพัฒนาทักษะพูดเป็นหลักและบูรณาการด้วยทักษะการฟังทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งยังสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขและเกิดความต้องการในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้สอนหรือผู้ใดคอยกำกับซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและถือเป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทักษะนั้นผู้สอนต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการวางแผนการสอนต้องเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน สร้างความน่าสนใจด้วยการเพิ่มเติมคำศัพท์ วลี ประโยค หรือเกร็ดความรู้ที่คาดว่าผู้เรียนอาจยังไม่รู้จัก และเลือกบทสนทนาให้มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน

1.2 กระบวนการสอนต้องเน้นไปที่การพัฒนาทักษะพูดเป็นหลักแล้วบูรณาการด้วยทักษะฟังซึ่งอาจมีทักษะอ่านและเขียนมาแทรกในช่วงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ผู้สอนต้องปรับเวลาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะฟัง-พูดให้มากกว่าเวลาการพูดบรรยายของตนเอง

1.3 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทักษะผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจและหลากหลายโดยเน้นผลไปที่ทักษะพูด ผู้สอนต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมชั้นคนอื่น ๆ ทั้งแบบคู่และแบบกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดและแสดงออกอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการสอนแบบบูรณาการทักษะที่มีต่อความสามารถของผู้เรียนในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มขึ้นในทุกระดับชั้นเนื่องจากพบการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนดังกล่าวภายในประเทศไทยได้น้อย

2.2 ควรวางแผนและเวลาในการทำวิจัยให้สามารถยืดหยุ่นได้หากมีกรณีการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง ภัยธรรมชาติ หรือการเจ็บป่วย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาและการเก็บข้อมูล

บรรณานุกรม

บุญเลิศ วงศ์พรหม. (2559, เมษายน 9). ภาษาอังกฤษเด็กไทยไม่ก้าวหน้าปัญหาอยู่ที่ใคร. *กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้นจาก

<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637424>

ปราณี หล้าเบ็ญตะ. (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ชนกร สุวรรณพฤฒิ. (2558). *การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับตรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

จิตติภา สันธรัตน์. (2558). หน่วยที่ 5 การจัดการชั้นเรียนภาษาอังกฤษ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1-7* (น. 1-51). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มณี แก้วมณี. (2554). *ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์จังหวัดฉะเชิงเทรา*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562*. สืบค้นจาก

<http://www.admissionpremium.com/uploads/contents/2020032743453.pdf>

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. สืบค้นจาก

http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf

อริรักษ์ มิแจ็ง. (2558). หน่วยที่ 6 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะการฟังและการพูด. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1-7* (น. 1-51). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Abu-Mwais, H & Smadi, O. M. (2017). The effect of an integration-based instructional strategy on developing EFL students' listening skills. *Arab World English Journal*, 8(1), 355-371.

Akram, A. & Malik, A. (2010). Integration of language learning skills in second language acquisition. *International Journal of Arts and Sciences*, 3(14), 231-240.

Education First. (2019). *EF English Proficiency Index*. Retrieved from

<https://www.ef.com/~media/centraefcom/epi/downloads/full-reports/v9/ef-epi-2019-english.pdf>

Floriasti, T.W. (2013). *Improving speaking skills through the use of integrated listening and speaking material for student teachers academic year 2012/2013*. (Unpublished Master's Thesis). Retrieved from

http://litu.tu.ac.th/flt2013/www.flt2013.org/private_folder/proceeding/369.pdf

Harmer, J. (2010). *How to teach English* (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education.

- Hinkel, E. (2017). Teaching speaking in integrated-skills. In J.I. Liontas & M. DolliCarpini (Eds.), *The TESOL Encyclopedia of English Language Teaching*, Retrieved from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/9781118784235.eelt0256>
- Hinkel, E. (2018). *Integrating the four skills: Current and historical perspectives*. Retrieved from http://www.elihinkel.org/downloads/Integrating_the_four_skills.pdf
- Komila, M. (2019). Perspective of integrating listening and speaking skills in teaching English as a foreign language. *European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences*, 7(12), 98-101.
- Kaplan, R. M. & Saccuzzo, D. P. (2018). *Psychological testing: Principles, applications and issues* (9th ed.). Boston, MA: Cengage Learning.
- Mekheimer, M. & Aldosari, H. (2013). Evaluating an integrated EFL teaching methodology in Saudi universities: a longitudinal study. *Journal of Language Teaching and Research*, 4(6), 1264-1276.
- Ngan, C. T. (2013). *The application of communicative activities in English speaking classes of grade 11th students at Cao Lanh city high school*. (Unpublished Master's Thesis). Dong Thap University, Vietnam.
- Office of Educational Assessment. (2020). *Understanding Item Analyses*. Retrieved from <https://www.washington.edu/assessment/scanning-scoring/scoring/reports/item-analysis/>
- Orellana, E. P. (2014). *The Communicative Approach in English as a Foreign Language Teaching*. Retrieved from <https://www.monografias.com/trabajos18/the-communicative-approach/the-communicative-approach.shtml>
- Pardede, P. (2017). Integrated skills approach in EFL classrooms: a literature review. *English Education Department Collegiate Forum*, 2, 147-159.
- Savignon, S.J. (2015). *Communicative language teaching: Linguistic theory and classroom practice*. Retrieved from <http://videa.ca/wp-content/uploads/2015/08/Communicative-language-teaching2.pdf>
- Tavil, Z. M. (2010). Integrating listening and speaking skills to facilitate English language learners' communicative competence. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 10(9), 765-770.